

CONSILIUL LEGISLATIV

Decizia nr. 467 din 27.08.2026

551 din 2.09.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind siguranța persoanelor în zonele de îmbăiere

Analizând propunerea legislativă privind siguranța persoanelor în zonele de îmbăiere (b467/18.08.2026), transmisă de Secretarul general al Senatului cu adresa nr. XXXV/3836/18.08.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D716/19.08.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect reglementarea cadrului legal pentru delimitarea și supravegherea zonelor de îmbăiere, semnalizarea condițiilor de îmbăiere, obligațiile administratorilor zonelor de îmbăiere și ale persoanelor care le utilizează, precum și răspunderea contravențională pentru încălcarea acestor obligații, în scopul protejării vieții și integrității corporale a persoanelor și al asigurării condițiilor de siguranță pentru desfășurarea activității de salvare acvatică.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că **Expunerea de motive** este sumară, conținând doar considerații având caracter general pentru justificarea soluțiilor legislative preconizate, și nu respectă structura prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia aceasta trebuie să prezinte în mod sistematizat și clar motivul emiterii actului normativ, în special, **insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi, impactul socioeconomic, prezentarea efectelor asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social și asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea acestuia, precum și măsurile de implementare - modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale.**

Față de cele de mai sus, atragem atenția asupra faptului că o fundamentare sumară nu asigură înțelegerea soluțiilor preconizate și, cu precădere, a scopului și a corectitudinii acestora în raport cu jurisprudența obligatorie a Curții Constituționale¹.

5. Având în vedere că actul normativ supus avizării este, relativ, de mică întindere, cuprinzând doar 24 de articole, considerăm că structurarea acestuia în capitole nu se justifică întrucât gruparea în articole a soluțiilor legislative pe care acesta le conține este suficientă pentru a marca o legătură organică între soluții și a asigura o succesiune logică a ideilor în text.

6. Cu titlu preliminar, din punct de vedere al **unificării și sistematizării** legislației, semnalăm că obiectul de reglementare al prezentei propuneri legislative trebuie să respecte dispozițiile art. 13 lit. a) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările

¹ Cu privire la problematica lipsei de fundamentare temeinică a actelor normative, Curtea Constituțională a reținut în Decizia nr. 139/2019 că „În lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative”.

ulterioare, potrivit căroră „*Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune;*”.

Totodată, trebuie aplicate și prevederile art. 14 alin. (1) din același act normativ, potrivit căruia „*(1) Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ*”.

Analizând conținutul propunerii legislative, semnalăm că se preconizează a se institui reguli care nu sunt **corelate cu legislația existentă**. Astfel, aducem în atenție că obiectul vizat de prezenta propunere **cunoaște deja reglementare**, prin:

a) Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 *privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006 *privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 274/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 1.136/2007 *pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea serviciilor publice de salvare acvatică - salvamar și a posturilor de prim ajutor pe plajă*;

d) Hotărârea Guvernului nr. 546/2008 *privind gestionarea calității apei de îmbăiere*, cu modificările și completările ulterioare;

e) Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 1.204/2010 *pentru aprobarea Normelor metodologice privind autorizarea plajelor în scop turistic*, cu modificările ulterioare;

f) Legea *apelor* nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare a celor de mai sus, propunem ca soluțiile legislative preconizate prin prezenta propunere să facă obiectul unor intervenții asupra actelor normative în vigoare din același domeniu, corelându-se astfel cu ipotezele juridice ale acestora.

7. La art. 2 alin. (1), pentru folosirea unui limbaj juridic consacrat, este necesară înlocuirea sintagmei „ape interioare” cu expresia „ape **maritime** interioare”.

La **alin. (2)**, cu privire la sintagma „*Dispozițiile art. 6 și ale art. 16 alin. (2)*”, precizăm că, potrivit art. 50 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*nu poate fi făcută, de regulă, o trimitere la o altă normă de trimitere*”. Ca urmare, este necesară remedierea acestui aspect.

În plus, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem ca debutul acestui alineat să fie reformulat, astfel:

„(2) **Prin excepție de la dispozițiile ...**”.

8. La art. 4 alin. (1), pentru claritatea normei, recomandăm ca textul propus să prevadă în mod expres criteriile în baza cărora primarul emite dispoziția avută în vedere.

Observația este valabilă și pentru **alin. (3)**, în ceea ce privește ipoteza juridică a modificării dispoziției respective.

9. La art. 6 alin. (1), întrucât sintagma „se fac pe riscul persoanelor în cauză” este improprie limbajului normativ, se impune revederea și reformularea textului în mod corespunzător.

Observația este valabilă și pentru sintagma „Până la proba contrară” din cadrul **art. 9 alin. (3)**.

La **alin. (2)**, pentru rigoarea redactării, sintagma „prevăzute la art. 4 și art. 11” se va scrie „prevăzute la art. 4 și 11”.

10. La art. 7, la partea introductivă a alin. (1), precizăm că, prin folosirea sintagmei „cel puțin”, norma este imprecisă. Pe cale de consecință, este necesară revederea și reformularea dispoziției.

La **alin. (2)**, semnalăm că expresia „cu respectarea standardelor europene și internaționale în vigoare”, prin gradul mare de generalitate, nu asigură precizia și predictibilitatea normei. Astfel, în aplicarea dispozițiilor potrivit art. 50 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară menționarea în mod expres a actelor juridice europene sau internaționale avute în vedere.

Reiterăm observația și pentru sintagmele „prevăzute de legi speciale” din cadrul **art. 15 alin. (2)**, „în condițiile legii” de la **art. 17 lit. c)** și „reglementările în vigoare” din cadrul **art. 23**.

11. La art. 8 alin. (3), semnalăm că, în actuala redactare, soluția propusă are o formulare insuficient de clară, ceea ce afectează accesibilitatea și predictibilitatea normei. Ca urmare, se impune analizarea și reformularea enunțului, în acord cu intenția de reglementare.

12. La art. 16 alin. (3), întrucât, în forma propusă, soluția este incompletă, recomandăm ca textul să fie reformulat, astfel încât să fie precizată persoana la a cărei somație se impune ieșirea din apă.

13. La art. 18 alin. (1), precizăm că, potrivit art. 5 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, sancțiunea contravențională trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite. În acest sens, este necesară reanalizarea și reformularea normelor prin stabilirea unor sancțiuni distincte aplicabile în funcție de gravitatea faptelor.

La **lit. e)**, pentru rigoarea redactării, sintagma „dispozițiilor art. 11 și ale art. 12” se va înlocui cu sintagma „dispozițiilor art. 11 și 12”.

La **alin. (2)**, semnalăm că, potrivit art. 9 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, prestarea unei activități în folosul comunității poate fi stabilită, prin lege, ca sancțiune principală alternativă cu amenda, situație în care, în lipsa unei dispoziții distincte, alegerea între cele două sancțiuni principale revine, potrivit regulii generale de la art. 21 alin. (1) din aceeași ordonanță, agentului constatat, prin procesul-verbal de constatare.

Relevăm că textul propus nu precizează criteriul și autoritatea care realizează, în concret, alegerea dintre amendă și prestarea unei activități în folosul comunității, lăsând neclar dacă această competență revine agentului constatat, în temeiul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, sau unei alte autorități. Pentru claritatea și previzibilitatea normei, se impune, de aceea, reanalizarea și reformularea sub acest aspect.

La **alin. (3)**, referitor la sancțiunea aplicabilă de către instanța de judecată, precizăm ca această dispoziție reprezintă o derogare de la norma prevăzută la art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia sancțiunea contravențională se aplică de agentul constatat prin procesul-verbal de constatare. Pentru rigoare normativă, este necesară reanalizarea și reformularea textului potrivit intenției de reglementare.

14. La art. 20, semnalăm că stabilirea unei obligații în sarcina personalului de salvare în ceea ce privește întocmirea unui raport de constatare, pe baza căruia „poate fi încheiat procesul-verbal de constatare a contravenției” este contrară dispozițiilor art. 15 și 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, care presupun, ca regulă, constatarea personală și nemijlocită a faptei de către agentul constatatork care semnează procesul-verbal.

Ținând seama și de faptul că, la art. 19 din proiect, sunt stabilite categoriile de agenți constatatork pentru constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor, cât și pentru asigurarea uniformității în materie contravențională, norma trebuie eliminată.

15. La art. 21, pentru un spor de rigoare, norma trebuie reformulată, astfel:

„**Art. 21.** - Contravențiilor prevăzute la art. 18 alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale Ordonanței Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunilor prestării unei activități în folosul comunității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 641/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

16. La art. 24, semnalăm că atât intrarea în vigoare a prezentei legi, cât și data emiterii dispoziției primarului prevăzută la art. 4 alin. (1), este data de **1 mai**.

Ca urmare, recomandăm analizarea și corelarea normelor în mod corespunzător.

PREȘEDINTE

Florin/LORDACHE

București

Nr. 769/26.08.2026